

Pavel, întemnițat al lui Hristos

Predicat în 17 iulie, 1963 în Jeffersonville

Doamne, ne-am adunat în Numele Domnului Isus ca să auzim despre lucrările minunate și puternice pe care le-ai făcut înainte, și ca să stăm în așteptare. Mărește-ne credința și unge-ne, ca să credem că ceea ce am cerut în această seară ne va fi dat. Tu îi știi pe fiecare dintre ei (și tot ce au cerut ei) și ne rugăm în mod deosebit, Doamne, pentru cei ce sunt așa de aproape de moarte. Dă pace sufletelor lor dacă nu o au și dă vindecare trupurilor lor. Îndeplinește-o, Doamne. Te rugăm, binecuvântează venirea noastră aici, în această miercuri, în seara aceasta de rugăciune, știind că oriunde se adună doi sau trei în Numele Tău, Tu vei fi cu ei. Te rugăm, Doamne, să ne dai Cuvântul Tău în această seară. Vorbește-ne, Doamne, și încălzește corzile inimii noastre, ca să știm cum să ne disciplinăm pentru timpul măreț care stă înaintea noastră, pentru că noi credem că ne apropiem de venirea Domnului.

Îți mulțumim pentru oamenii care încep să găsească credința dragă lor și să aprecieze ce înseamnă credința, și îți mulțumim pentru serviciile divine ce vor urma, crezând că Tu ești pe cale să înfăptuiești ceva. Așteptăm cu anticipare, ca în zilele din vechime, crezând că se apropie timpul când vei deschide ferestrele Cerului și vei turna peste noi tot ceea ce Dumnezeu a promis pentru zilele din urmă.

Acum, Te rugăm, Doamne, fii cu cei necăjiți din toată lumea, pentru că azi am auzit despre așa de mulți de peste tot care sunt în nevoie. Răspunde cererilor lor, Doamne. Ne rugăm să vedem mâna puternică a lui Dumnezeu mișcându-Se în mijlocul celor ce așteaptă acest lucru, pretutindeni în lume. Iartă-ne păcatele noastre. Curăță-ne și muștră-ne, Doamne, cu Duhul Tău și prin Cuvântul Tău, ca să ne disciplinăm și să fim slujitori supuși vocii lui Dumnezeu. Să ne aducem aminte și să ne gândim la ceea ce au făcut primii creștini și ce fel de oameni am avea în față dacă i-am întâlni pe cei care au fost într-o legătură personală și directă cu Tine. Cum se mai luminau fețele lor de credință și bucurie! Cum trebuie să fi fost viețile lor Cuvântul viu al lui Dumnezeu (epistole scrise și citite de toți oamenii) când umblau printre ceilalți oameni! Doamne, dă-ne această stare încă o dată.

Fie ca viețile noastre să fie atât de supuse Ție, încât Duhul Sfânt însuși să trăiască și să vorbească prin noi, Doamne. Fie ca să ne amintim când mergem pe stradă și ne întâlnim cu oamenii din lume, că nu trebuie să fim ca ei; și noi să ne dăm la o parte și să le cedăm locul, Doamne, și

poziția care li se cuvine aici pe pământ. Noi vom ocupa locul din urmă, știind că suntem reprezentanții unei alte lumi și că avem o împărăție care vine cu putere, Doamne. Și marele nostru împărat va sosi în curând și îi va lua sub stăpânirea Sa pe toți ceilalți împărați care sunt pe domeniul Său, și noi vom domni și împărați cu El aici pe pământ 1000 de ani și vom fi cu El în veșnicie.

Cu acestea în minte, Doamne, așteptăm să ne răspunzi la rugăciune. Noi ne cercetăm, ca, dacă am făcut ceva, am spus ceva sau am gândit ceva contrar voii Tale, fie ca sângele lui Isus Hristos să ne curețe.

Condu-ne, Doamne, așa cum a spus aseară sora despre felul în care și-a condus soțul pe drumul spre Chicago. Condu-i, Doamne, la locul unde Tu îi poți folosi, ca să poată fi raze de lumină pentru alții care sunt în întuneric și nu-L cunosc pe Domnul Isus. Acum îți încredințăm serviciul divin și îți ascultăm Cuvântul de corectare, ca să știm cum să ne pregătim pentru acest mare timp. În Numele Domnului Isus o cerem. Amin.

Aceasta a venit puțin pe neașteptate. Fiind acasă, am simțit că, dacă nu trebuie să merg nicăieri într-o urgență, m-aș simți prost să stau acasă și să nu vin la adunarea de rugăciune și, pur și simplu am venit. A fost neașteptat pentru mine, chiar și pentru soția și copiii mei, din moment ce de-abia intrasem în casă și am și plecat. Și am spus: "Eu plec la adunarea de rugăciune." Soția nici n-a avut timp să se pregătească să vină, pentru că nu știa că vin și eu. Așa că sunt fericit să aud mărturia surorii aceleia, despre acea trezire din Carolina de Sud sau din Carolina de Nord sau de altundeva. în Greenville a fost? Southern Pines, da. Fratele Lee Vayle a fost acolo azi. L-am botezat astăzi în serviciul de botez de aici. Fratele Lee Vayle este unul din slujitorii de acolo.

Îmi aduc aminte de vremea când peste această soră a fost arătată o umbră. A fost o mare confirmare, soră, că Duhul Sfânt uneori ne lasă să mergem înainte și ne testează credința ca să vadă ce vom face și să testeze credința altora prin aceasta. Când te uiți direct la ceva și vezi lucrul acela și-1 spui, și alții se uită și nu-1 văd, ei spun că acel lucru nu este acolo. Vedeți? Dar el este acolo.

Nimeni n-a putut vedea Lumina care era deasupra lui Pavel, dar ea era acolo. Nimeni n-a văzut porumbelul coborând din Cer și Lumina care S-a format și a coborât peste Isus, decât Ioan însuși. Dar era acolo. Vedeți? Și mai târziu, când spuneam poporului despre Lumina care era ca un Stâlp de Foc, nimeni n-a vrut să creadă. Dar acum, cu ajutorul aparatului de fotografiat, a fost identificată. Duhul rău este întunecat. Este

ca și cum viețile noastre ar fi acoperite de o umbră. Dacă suntem o lumină și dacă viețile noastre rezistă la confruntarea cu lumina zilei, atunci noi umblăm în lumină. Este ca și când te-ai uita afară și ai zice: "Văd soarele" în timpul zilei. Vezi umbra soarelui. Este o reflectare a soarelui. Nu este soarele însuși, dar asta dovedește că există un soare. Dovedește că există un soare.

Și acum, când vă văd - poate stați așezați sau în picioare, sau poate vorbiți - asta înseamnă că voi trăiți. Dar asta este doar o umbră a vieții, pentru că orice lucru trebuie să aibă o parte întunecată pentru ca să poată apărea o umbră. Vedeți? Pentru că trebuie să fie ceva întuneric și ceva lumină ca să fie o umbră. Nu poate fi în întregime întuneric, dar nici în întregime lumină. Dacă este întuneric, este într-adevăr întuneric. Dacă este lumină, nu este umbră, și nu este nimic să facă o umbră. Dar dacă este întuneric amestecat cu lumină, se face o umbră. Deci, noi suntem adevărate umbre ale luminii.

Acum, voi reflectați o lumină de undeva. Dacă ești creștin, umbra pe care o faci dovedește doar că există o viață unde nu poți muri, pentru că viața de aici de pe pământ are moartea în ea. Dar este doar o umbră, pentru că voi sunteți ființe vii, care se mișcă și pot să vadă, să gândească, să se miște, să comunice și au cele cinci simțuri ale corpului. Dar, totuși, voi știți că sunteți muritori; și aceasta este o problemă așa de mare. Voi știți că aceasta poate fi doar o reflectare, că este viață și moarte la un loc. Partea fizică trebuie să moară.

Dar dacă voi reflectați prin viața voastră trecătoare lumina Cerului, atunci voi reflectați viața veșnică a lui Dumnezeu. Și când muriți, nu puteți decât să vă duceți în acea lumină, pentru că pe aceea ați reflectat-o toată viața voastră. Dacă sunteți din lumea întunecată și pe ea o reflectați, atunci nu puteți decât să mergeți în întuneric. Vedeți? Deci, noi suntem o reflectare. După cum Duhul Sfânt reflectă lumina și viața, tot așa și moartea reflectă întunericul de aici.

La sfârșitul săptămânii, poate duminică, vom mări o fotografie și o vom pune pe panou, lângă celelalte fotografii. Nu știu dacă ați observat. Am aflat acum o săptămână că în Jamaica, unde am fost la evanghelizare (am trimis casete peste tot în lume), au pătruns cele Șapte Pecetei. Este foarte primitiv acolo în Munții Albaștri. Unii dintre băștinași au un magnetofon la care trebuie să-i rotești manivela (ca la vechiul Victrola) și să-l lași să meargă așa, iar la câteva minute, cineva trebuie să învârtă manivela.

Acest grup a avut o mică baterie (o baterie de 6 volți sau așa ceva) cu care a funcționat acest magnetofon și stăteau toți împreună, cum sunteți voi aici, în această seară, ascultând acele Peceți. În timp ce vorbeam, au observat coborând în cameră același Stâlp de Foc! S-a mișcat acolo unde era magnetofonul și S-a așezat deasupra lui. Ei s-au dus și au luat un aparat de fotografiat și I-au făcut o fotografie. Și era exact același Stâlp de Foc. Fotografia este chiar acolo. O vom mări și o vom pune pe panou ca s-o vedeți.

Suntem așa de mulțumitori pentru harul Domnului care ne-a adus în prezența Lui în această zi. Suntem mulțumitori pentru multe lucruri. Voi căuta notițele mele. Am ceva texte notate într-o carte. Dacă găsesc unul, poate Domnul îmi va da ceva să spun sau ceva în timp ce ne rugăm.

Noi așteptăm ceva pentru duminica aceasta. Am vorbit din Mesaj și duminica trecută v-am ținut mult timp: *"Pentru ce strigi, vorbește poporului și mergi înainte!"*

Acum, duminică este serviciu de vindecare unde ne vom ruga pentru bolnavi. Când ne strângem în jurul bolnavilor și ne rugăm pentru ei, dacă ei nu sunt vindecați, trebuie să existe un motiv pentru aceasta! Cu voia Domnului, vreau să predic scurt duminică dimineața, pentru că voi avea serviciu de vindecare și mă voi ruga pentru toți oamenii. Și Billy Paul sau alții vor fi aici duminică dimineața la ora 8 (când se deschide biserica) să le dea oamenilor bilete când intră pe ușă sau când ajung.

Acum cred că Domnul mi-a dezvăluit de ce există persoane care nu sunt vindecate. Eu cred că este lipsă de înțelegere; cred că vom vorbi despre aceasta duminică dimineața, cu voia Domnului.

Adunarea de rugăciune de miercuri seara este o scurtă adunare unde ne strângem și ne rugăm împreună. Uneori, cred că unul din lucrurile grave pe care le întâlnesc în aceste zile este o lipsă de sinceritate în ceea ce credem. Dacă Domnul, în zilele lui John Wesley, ar fi făcut ce a făcut acum, gândiți-vă la ce s-ar fi întâmplat.

În zilele lui Martin Luther sau în orice vreme, ceea ce Îl vedem noi făcând este dovedit, de Biserică, de Duhul Sfânt și de știință. Din orice mișcare se vede aceasta. Lucrarea este în mișcare. Trebuie s-o recunoaștem. Și Cuvântul lui Dumnezeu o declară și o spune înainte ca să se întâmple. Apoi Se pogoară peste noi și proorocește și arată lucrurile pe care a zis că se vor întâmpla, exact așa cum a spus El. Și totuși, noi stăm trândavi, ca și cum ne-am întreba: "Oare la mine se referă? Mă întreb dacă se referă la biserică, ca la un întreg, sau dacă sunt și eu inclus în

asta?" Cred că duminică dimineața voi încerca să vorbesc despre câteva principii care să ne dea puțină lumină.

În seara aceasta am găsit ceva și m-am întors la acel lucru, înainte de a veni aici. M-am gândit: "Ce-ar fi dacă fratele Neville va spune când voi veni aici "Du-te și vorbește!" și eu să rămân pe scaun." M-am gândit că ar fi bine să notez câteva versete din Scriptură, pentru că știu că este un frate deosebit și noi îl apreciem.

Înainte de a ne ruga, vreau să vă prezint un frate (nici măcar nu pot să-i spun numele acum). Sunt doi. Ei îmi sunt prieteni dragi. Sunt pastori și evangheliști și ei sunt frați lucrători. Au auzit mesajele acestea pe casetă și au ieșit din diferite denominațiuni, doi tineri, și unul dintre ei este așa de interesat încât a venit de curând cu avionul în Tucson, la o adunare. Cred că eram la Micul dejun al Oamenilor de Afaceri și tânărul a venit la mine.

Ei sunt din Kansas și au venit aici ca să-i căsătoresc. Eu apreciez asta. Să te gândești că oamenii cred în rugăciunile noastre așa încât ei știu că Dumnezeu aude și răspunde! Și acei oameni tineri să pornească în viață așa! Când au venit ieri, ca să-i căsătoresc, au descoperit că legile statului Indiana cer ca, în ciuda faptului că ei și-au făcut testul de sânge, să aștepte trei zile până să poată fi căsătoriți. Deci, nu se pot căsători până vineri dimineața.

Îl rog pe fratele să se ridice și să se prezinte și s-o prezinte pe minunata lui logodnică și pe următorul frate.(Fratele dă o mărturie.)

Îți mulțumesc foarte mult. Cu siguranță, dorim binecuvântările lui Dumnezeu pentru acești tineri ambasadori ai lucrării Domnului Isus, ca ei să alerge mai repede pe cale. În timp ce aștept venirea Domnului și văd tineri și tinere cu dorința în inimile lor de a-L sluji pe Hristos, mă încântă să-i văd ridicându-se în felul acesta. Domnul să vă binecuvânteze din plin, frate și soră.

Acum, să ne întoarcem la o carte despre care n-am vorbit niciodată. Este doar un capitol - cartea lui Filemon. Sunt puțin irlandez și am un fir subțire de sârmă la baza dinților mei ca să-i țină la locul lor. Uneori nu pronunț corect numele acestea, chiar când știu cum se pronunță, iar alteori nu le pot pronunța corect din lipsă de educație. Deci, "Filimon"(a spus cineva din spate). Cred că aceasta este pronunția corectă.

Acum, primul verset. Vreau să iau doar un cuvânt sau două din el. "Pavel, întemnițat al lui Hristos" Asta vreau să folosesc deseară ca text, cu voia lui Dumnezeu, întemnițat... Cu greu vi-1 puteți imagina pe

Pavel considerându-se un prizonier, pentru că el era un om născut liber, plini de Duhul Sfânt; totuși, el se numește întemnițat. Când se adresează Corintenilor, el scrie: "Pavel, apostol al lui Isus Hristos". Altă dată scrie: "Pavel, slujitor al lui Isus Hristos cu voia Domnului", când vorbește lui Timotei și altora. Când îi scrie lui Filimon, el spune: "Pavel, întemnițat al lui Isus Hristos. Aș vrea să predic într-o seară despre" Pavel, un slujitor" și apoi "Pavel, un apostol". Dar, în seara aceasta aș vrea să iau "Pavel, un întemnițat" și să ne gândim la ce înseamnă să fii întemnițat.

Să ne aplecăm capetele pentru o clipă. Doamne Isuse, orice om care este capabil din punct de vedere fizic, poate răsfoi paginile acestei Biblii, dar numai Duhul Sfânt poate interpreta corect ceea ce a fost scris în această carte. Îl rugăm să vină acum și să ne ajute să înțelegem această formă de adresare a acestui mare prooroc, Pavel, care s-a numit întemnițat. Fie ca Duhul Sfânt să ne dezvăluie aceasta în timp ce îl așteptăm, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Mi-l pot imagina pe Pavel când a scris scrisoarea către Filimon, cum stătea în închisoare acolo, în temnița unui oraș, știa deci bine ce înseamnă să fii întemnițat. Era înconjurat de bare de fier, putea fi eliberat numai dacă cineva îi dădea drumul și știa ce înseamnă să fii întemnițat. Și totuși, eu nu cred că apostolul s-a referit la starea lui de atunci, la prizonieratul fizic, la faptul că stătea în închisoare, ci mai degrabă s-a referit la duhul lui, la voința lui, ca fiind prizoniere ale lui Isus Hristos.

Noi suntem născuți cu voință liberă ca să luăm deciziile pe care le vrem. Dumnezeu face lucrurile în mod corect, pentru că El trebuie să pună toți oamenii pe aceeași bază, ori ar fi însemnat că a pus primul om pe o bază greșită, când i-a dat voință liberă.

Suntem exact ca Adam și Eva. Nu este nici o diferență. Binele și răul stau în fața fiecăruia dintre noi, Viața și moartea. Putem să facem alegerea noastră. Este la latitudinea voastră ce faceți. Vedeți? Asta este ceea ce au făcut Adam și Eva și ei au făcut alegerea greșită. Prin acea alegere greșită au pus întreaga rasă umană sub pedeapsa cu moartea. Și apoi a coborât Dumnezeu sub formă umană și a luat moartea, astfel încât slujitorii Săi care doreau să fie liberi au putut să fie eliberați. Dacă ar fi lucrat cu noi diferit față de cum a lucrat cu Adam și Eva, dacă doar ne-ar fi ridicat și ar fi spus: "Vă voi salva indiferent dacă vreți să fiți salvați sau nu", atunci i-ar fi pus pe Adam și Eva pe o bază greșită. Dar fiecare dintre noi trebuie să aleagă astăzi între moarte și viață. Noi trebuie să o facem.

Așa cum am spus-o, viața voastră va dovedi exact de ce parte sunteți. Nu-mi pasă pe ce parte ziceți că sunteți. Ceea ce faceți zilnic dovedește ceea ce sunteți. Ați auzit vechea zicală: "Viața voastră vorbește atât de puternic, încât nu vă pot auzi mărturia." Vedeți, acțiunile voastre sunt așa de puternice.

Întotdeauna am crezut în jubilarie, dar am spus "Nu săriți mai sus decât este viața voastră, pentru că cineva vă urmărește." Trebuie să săriți doar atât de sus cât este și trăirea voastră, pentru că cineva vă urmărește.

Și oamenii nu vor veni la biserică. Mulți dintre ei n-o vor face. Câțiva dintre cei ce nu vor veni sunt oameni sinceri. Ei văd atâta stricăciune în biserică, încât nu vor să aibă de-a face cu așa ceva. De multe ori, ei au dreptate; nu-i poți învinovăți pentru ceea ce fac unii care se numesc creștini. Acești așa-zisi creștini sunt cea mai mare piatră de poticnire pe care o are lumea, un bărbat sau o femeie care se declară creștini și duc vieți în dezacord cu mărturisirea lor de credință.

Acum, în ceea ce privește dezamăgirile care vor veni la Judecată - păcătosul, bețivul, contrabandistul, jucătorul de noroc, preacurvarul nu vor fi mirați când vor auzi sentința care-i va arunca în iazul de foc. Ei nu vor fi dezamăgiți, dar omul care încearcă să se ascundă în spatele unei biserici, acela este omul care va fi mirat în Ziua Judecății, vedeți? Fiecare spune că este creștin și trăiește în contradicție cu aceasta. Ar fi mai bine pentru acești oameni să nu facă mărturisiri de nici un fel, decât să înceapă și apoi să trăiască ceva diferit, pentru că cea mai mare piatră de poticnire pe care o avem este acel om care spune că este creștin și trăiește ceva cu totul diferit.

Niciodată să nu vă judecați viața după câtă putere aveți să faceți minuni. Nici după câtă cunoștință aveți asupra Cuvântului. Întotdeauna să vă judecați făcând un inventar despre ce fel de roade purtați în viața voastră prezentă, așa cum am predicat acum câțva timp la o întâlnire a Oamenilor de Afaceri în Phoenix, Arizona, în legătură cu Isus și cu viața de creștin.

Am spus că m-am născut în Kentucky, unde era foarte primitiv, în special când am fost copil. Și acolo nu aveam o casă așa cum avem aici, unde avem atâtea doamne drăguțe care trebuie să se uite la oglinzi așezate de-a lungul casei ca să vadă dacă părul lor este bine aranjat. Dar noi aveam o singură oglindă mică (o bucătică mică agățată de un copac) afară, acolo unde ne spălam, unde mama și tata își pieptăneau părul. Sincer, astfel de casă am avut. Dacă cineva vroia să se vadă în oglindă, noi copiii, trebuia să luăm o cutie și să ne urcăm pe o bancă și să privim

bucățița aceea de oglindă pe care eu am cules-o dintr-o ladă de gunoi. Nu eram în Kentucky, ci în Indiana, în Utica Pike.

Acest băiețel mic nu se văzuse niciodată așa cum era; și a venit la oraș să-și viziteze bunica... Și bunica avea o casă cu o oglindă mare pe ușă, și băiețelul a intrat în cameră și a văzut un alt băiețel în fața lui; și acel băiețel alerga și el, așa că a crezut de cuviință să se oprească și să vadă ce va face celălalt. Când s-a oprit, și celălalt băiețel s-a oprit. Când și-a întors capul, și celălalt și-a întors capul. Și-a scărpinat capul și celălalt a făcut la fel. În cele din urmă a mers mai aproape să investigheze și s-a întors (în timp ce mama și bunica lui îl urmăreau mirate). Băiețelul a spus. "Mămică, acela sunt eu!"

Deci, cum am mai spus, și noi reflectăm ceva. Vedeți, viața noastră este o reflectare. Dacă noi am trăi în zilele lui Noe, de a cui parte ați fi? Ce poziție am fi luat în zilele lui Noe? Ce poziție am fi luat în zilele lui Moise? Ce poziție am fi luat în zilele lui Ilie, proorocul, când întreaga lume era înghițită de un mare val de modernism, ca acea modernă Izabela, ca acea biserică care prigonea pe toți slujitorii Domnului. Și preoții se închinau la această femeie. Ați fi fost de partea majorității sau ați fi stat cu Ilie?

Acum, ne gândim la zilele Domnului Isus, la această persoană nepopulară, needucată după felul lumii. Nu s-au găsit școli pe care El să le fi frecventat. Nu avea experiență de seminar, a fost crescut cu reputația de a fi fost copil nelegitim și apoi a predicat o Evanghelie contrară celor învățate de ceilalți.

El a condamnat preoții și organizațiile. Și organizațiile au declarat că cine merge să-L asculte pe acest așa-zis prooroc, va fi dat afară din sinagogă. Ei s-au făcut vinovați de un păcat de moarte. Singurul mod de a sluji era sub sângele Mielului. Ei trebuiau să meargă la jertfa Lui și acum erau izgoniți și ce lucru grav era acesta. Acest Om atât de nebăgat în seamă și totuși, El era în perfectă concordanță cu Scripturile, dar nu în felul în care știau ei.

Ce poziție ați fi luat? Viața pe care o trăiți acum reflectă ceea ce ați fi făcut atunci, pentru că sunteți încă stăpâniți de același duh. Dacă ești de partea lor astăzi, ai fi fost și atunci, pentru că același duh care este acum în tine era și atunci în oameni.

Vedeți, diavolul nu-și retrage duhul, ci îl duce de la un om la altul. Nici Dumnezeu nu-și retrage Duhul, El merge de la un om la altul. însuși Duhul care a fost peste Ilie a venit peste Elisei, peste Ioan Botezătorul și așa mai departe. Duhul Sfânt care a fost peste Hristos a

venit peste apostoli și așa mai departe până în ziua de astăzi. Vedeți, Dumnezeu nu-Și retrage Duhul Său Sfânt. Deci, noi suntem lăsați să facem o alegere.

Nu pot să văd aici că lui Pavel i-ar fi părut rău sau ar fi regretat că era un prizonier. Dar el se legitima. Cred că Pavel, în timp ce scria scrisoarea, a fost îndemnat de Duhul Sfânt să o scrie. Chiar în această seară putem sublinia contextul ca să arătăm de ce a făcut Pavel aceasta, pentru că este scriptural. Și "scriptural" înseamnă veșnic. Și cred că, stând în acea încăpere veche, murdară, Pavel scria lui Filimon, spunându-i fratelui său că era un întemnițat al lui Isus Hristos, așa încât o putea exprima văzând ceea ce îl înconjură.

El era atunci în închisoare, dar nu despre asta-i vorbea celuilalt slujitor al lui Hristos, un păstor împreună cu el. El se referea la faptul că era un întemnițat al Cuvântului lui Isus Hristos, pentru că Hristos este Cuvântul și Pavel era un mare învățat al Cuvântului în zilele lui. El a avut o ambiție mare. El a fost un om educat de oameni.

Un om pe nume Gamaliel, care era un mare învățător în zilele lui în una dintre cele mai mari școli la care s-ar fi putut urma cursuri - cum ar fi, de exemplu - Wheaton (o mare universitate americană - n.t.) sau Bob Jones sau o școală fundamentală importantă. El fusese învățat ca un slujitor al Cuvântului. Era bine educat și inteligent, un om cu mari ambiții să devină preot sau Mare preot al poporului său.

El a avut o ambiție și pentru această mare ambiție a fost educat. Și-a petrecut toată viața, probabil de la 8-10 ani la 30-35 când a absolvit colegiul și și-a luat diplomele și tot restul, și a avut o bună reputație printre preoți, chiar și în ochii Marelui preot de la Ierusalim. El avea ordine de la Marele preot, ordine personale, scrise și încredințate acestui mare Saul să se ducă la Damasc și să-i găsească acolo pe toți care-L slăveau pe Dumnezeu și să-i lege și să-i pună în închisoare, și, dacă era necesar, să se dea ordine să fie omorâți.

El a avut mari ambiții. Atunci, toată educația lui omenească a fost scoasă afară din el de către Dumnezeu. Țelul lui, lucrul pentru care tatăl său cheltuise banii, ambițiile tatălui și mamei lui, toate fuseseră luate de la el, pentru că Dumnezeu avea altceva pus deoparte pentru el. El a încetat de a mai fi prizonierul propriilor lui ambiții și a devenit un prizonier al lui Isus Hristos, care era Cuvântul. Pe drumul Damascului el a fost transformat în Pavel.

Mergând pe la ora 11 probabil, a fost doborât la pământ și a auzit o voce

spunând: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?" S-a uitat în sus și, fiind un evreu, a recunoscut Stâlpul de Foc, care era Domnul, Cel ce i-a călăuzit pe copiii lui Israel. El cunoștea ce era acolo.

Rețineți, acest evreu n-ar fi numit nimic Doamne - Elohim - decât dacă ar fi fost sigur că asta era El, pentru că era un mare învățat. Și când s-a uitat în sus și a văzut Lumina - Stâlpul de Foc care a condus poporul prin pustie, a spus: " Doamne, Elohim, cine ești Tu?" Și ce surpriză a fost pentru acest teolog să audă: "Eu sunt Isus!" Era chiar Cel împotriva căruia fusese Saul. Ce schimbare puternică!

O, trebuie să fi fost ceva extraordinar pentru acest om cu toate ambițiile lui să descopere dintr-o dată pe cine persecută! Ambițiile l-au îndepărtat exact de lucrul pe care vroia să-l facă mai mult; ce șoc mare trebuie să fi fost pentru acest apostol, când El a spus: "Eu sunt Isus." - chiar Cel pe care Îl persecuta. "Pentru ce Mă prigonești?"

Mai este un mic citat pe care l-am putea intercala aici. Vedeți, când ei își băteau joc de Biserică, nu-și băteau joc de Biserică, ci de Isus. "Pentru ce mă prigonești?" Cum a putut Pavel atunci, cu tot intelectul său, să creadă că grupul pe care-l persecuta era însuși Dumnezeu pe care credea că-L slujește? Cred că, fără să intrăm în detalii, suntem cu toții destul de învățați să știm la ce m-am referit aici. Același lucru se întâmplă și astăzi.

Pavel a făcut-o din neștiință. Totuși, era inteligent, mult mai inteligent decât micii galileeni needucați pe care-i persecuta și care, în smerenia lor, îl acceptaseră deja pe Isus. Dar Pavel, fiind foarte educat lumește, nu putea accepta asta cu intelectul.

Ce schimbare trebuie să fi avut loc în el pe acest drum! Și el a fost orbit, astfel încât să nu-și poată duce la îndeplinire însărcinarea; dar a fost condus într-un loc, pe o stradă numită Dreaptă, în casa unuia numit Iuda. Apoi a venit acolo un proroc, Anania, căruia îi fusese descoperit unde era Pavel. Când a intrat, i-a zis: "Frate Saul, Domnul care ți-a apărut în drum m-a trimis să-mi pun mâinile peste tine, ca tu să-ți recapeți vederea și să fii umplut cu Duhul Sfânt."

Ce lucru puternic trebuie să fi fost pentru Pavel! Vedeți, tot ceea ce fusese el învățat să facă era acum inversat. Deci, toată educația pe care o primise, devenise un lucru de nimic pentru el. Acum știa că avusese o experiență personală cu Dumnezeu. **Iată încă o lecție bună pentru noi: o simplă experiență nu este de-ajuns. Trebuie să fie o experiență în concordanță cu Cuvântul Domnului.**

Deci, el, văzând aceasta și dându-și seama că era vorba de o lucrare importantă, și că mai era și altcineva care o primise înaintea lui, a petrecut trei ani și jumătate în deșertul Arabiei, luând Biblia așa cum era ea atunci (Vechiul Testament) și și-a comparat experiența personală cu ce era scris ca să vadă dacă experiența era scripturală.

Ce ar fi fost dacă el ar fi zis: "Ei bine, eu recunosc că a fost un șoc" și ar fi mers mai departe și ar fi zis: "Eu îmi voi folosi intelectul." El trebuia să devină prizonierul cuiva. După ce a făcut comparația cu Vechiul Testament și știind experiența lui, a putut să scrie epistola către Evrei folosind tablourile ca pildă.

Vedeți, trei ani și jumătate acolo în deșert, adâncit în Cuvânt, și descoperind că însuși Domnul care l-a chemat îl ducea înapoi și îi schimba intelectul, schimbând tot ceea ce gândise el vreodată, tot ceea ce fusese educat să fie, toate ambițiile lui - toate au fost șterse de la el. Și el a devenit un prizonier.

Dragostea lui Dumnezeu fusese atât de mare și fusese o descoperire așa de mare, încât n-a putut să mai stea departe de ea! Aceasta este adevărata experiență a oricărui credincios real care-l întâlnește pe Dumnezeu. Tu vii în legătură cu ceva care este atât de mare, încât devii prizonierul lui. Vedeți, voi vă îndepărtați de toate celelalte pentru a deveni prizonierii acestui lucru.

Aceasta a fost exprimată când Isus a spus: "Împărăția Cerurilor se aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase. Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are și-l cumpără." Totul este aici. Voi aveți o concepție intelectuală, aveți o experiență teologică, dar când găsiți lucrul adevărat, atunci voi dați afară orice altceva și vă închideți în aceasta.

Pavel a știut ce a fost. El a aflat că a fost înhămat la ceva, așa cum un cal este înhămat. Înseamnă să tragi ceva. Și Pavel, după această experiență, și după trei ani și jumătate - de notat această experiență pe care o avusese cu Biblia - și-a dat seama că Domnul l-a ales (și l-a înhămat) prin Duhul Sfânt. Experiența pe care o avusese a fost să ducă Evanghelia la neamuri. Duhul însuși l-a însărcinat.

Și astăzi, ca slujitori ai lui Hristos, am devenit legați, înhămați. Nu putem înainta fără ca El să fie cu noi. Suntem legați de Cuvânt. Indiferent ce spun ceilalți, voi sunteți legați de El! Este ceva în legătură cu Cuvântul de care voi pur și simplu nu puteți să vă îndepărtați. Ați fost legați de El prin Duhul Sfânt și El v-a legat de Cuvânt. Indiferent ce spun

ceilalți, pe voi vă urmează Cuvântul. Voi sunteți legați de El, legați de Cuvânt prin Duhul. Pavel a fost legat.

Stătea în deșertul arab, **când toate lucrurile și experiențele și ambițiile trecute fuseseră luate de la el. De aceasta ar trebui să fim eliberați astăzi, dar oamenii nu vor să fie eliberați. Frații metodiști vor să țină puțin din învățătura metodistă, frații bapțiști din cea bapțiștă. Dar voi trebuie să renunțați la tot și să vă nașteți din nou și să începeți de acolo de unde vă călăuzește Duhului Sfânt.** Voi puteți spune: "Tatăl meu a spus că, atunci când a intrat în biserică, a dat mâna cu pastorul. El este un membru loial." Probabil este bine pentru religia lui, dar nu și pentru credința noastră.

Noi trebuie să ne întoarcem la timpurile biblice pentru această zi. Și preotul

era legat; dar ei au intrat în altă stare de har și nu și-au dat jos vechiul ham ca să ia unul nou. Noi am ieșit la suprafață dintr-o epocă denominațională, așa cum am dovedit din epocile Bisericii din Biblie. Dar noi am ajuns într-o epocă liberă, unde Duhul Sfânt însuși coboară și se legitimează și Se face cunoscut. El își împlinește toate făgăduințele.

O, ce timp minunat! Și încă ceva, el, Pavel, știa că nu putea merge în alte locuri fiind astfel înhămat, deși ar fi vrut poate să se ducă. Știa că ambițiile sale îl atrăgeau printre frații unde era invitat să meargă și totuși, era presat în duhul lui să facă altceva. El nu mai era al lui, nu-și mai aparținea. Poate cineva ar fi putut spune: "Frate Saul" sau "Frate Pavel", noi vrem să vii aici, pentru că avem cea mai mare biserică, avem cea mai mare adunare. Vei ridica o colectă bogată..." Dar fiind presat în duhul lui, el s-a gândit: "Am un frate acolo. Trebuie să mă duc și să-l salvez, să-l aduc la Domnul." Totuși, Duhul Sfânt l-a presat să se ducă altundeva. El era un prizonier.

O, Doamne, fă-ne astfel de prizonieri! Din propriile ambiții egoiste, din judecățile noastre și din felul nostru de a gândi, să devenim prizonieri ai lui Hristos!

Eu cred că a fost o declarație măreață. "Sunt un întemnițat al lui Isus Hristos" Rețineți, El este Cuvântul. Indiferent de ceea ce cred ceilalți, El este Cuvântul. Dacă sunteți prizonieri ai Cuvântului, nici o denominațiune nu vă poate îndepărta de la El. Este Cuvântul și voi sunteți prizonierii Lui, asta este tot. Voi trebuie să vă comportați așa cum Se comportă El.

El nu se putea duce în anumite locuri unde ar fi vrut să se ducă. De ce? Pentru că Duhul îi interzicea. Vă amintiți că de multe ori Pavel

încerca să se ducă în anumite locuri, gândindu-se: "Acolo aş putea avea o adunare minunată", dar Duhul Sfânt îi interzicea.

Nu-i așa că aceasta afirmă clar și dovedește că Pavel a fost un prizonier? Un întemnițat al lui Isus Hristos, legat de Cuvântul Lui prin Duh. O, mie îmi place asta! El era LEGAT. Era legat de lanțuri, de cătușe ale iubirii, de a face voia lui Dumnezeu și numai voia aceea. El era un prizonier. Era prins în cătușele iubirii. El era într-un jug cu Hristos. El nu se putea înjuga la altceva. El era înjugat cu El și oriunde mergea călăuzirea, acolo trebuia să meargă și el, indiferent de cum arăta cărarea pe o parte sau pe alta. El trebuia să meargă în direcția în care mergea Conducătorul și jugul.

O, dacă în seara aceasta noi - ca Tabernacolul Branham - am putea deveni prizonieri nu propriilor ființe egoiste, nu propriilor ambiții, ci să ne predăm cu totul și să fim înjugați cu El, indiferent de ce crede restul lumii, sau de ceea ce face restul lumii! Suntem înjugați cu cătușele dragostei, suntem prizonieri. Picioarele mele sunt atât de legate de Hristos, încât când voi vedea femeile imorale de pe stradă, îmi voi întoarce capul de la ele. Inima mea este așa de legată în dragostea pentru El, încât nici nu mai știu care sunt ambițiile mele personale. Unde mă îndrumi, acolo Te voi urma, Doamne. Voi fi un prizonier. Vedeti?

Pavel a fost în adevăr un prizonier. El nu a făcut o declarație greșită. El a fost învățat de Duhul Sfânt să aștepte Cuvântul. El fusese educat într-un fel, dar Dumnezeu îl educase în alt fel. El a fost educat de Duhul Sfânt să-L aștepte pe Domnul, indiferent de ce ambiții avea.

Acum vă voi arăta ceva cu ajutorul Duhului Sfânt. într-o zi, Pavel și Sila coborau o stradă într-un anumit oraș unde predicaseră Evanghelia și o fată posedată de un demon îi urmărea, strigând după ei. Fără îndoială că Pavel știa că avea autoritatea, ca apostol, să mustre acel duh rău, dar ați observat? El a așteptat zi după zi, până când Duhul Sfânt i-a vorbit: "Acesta este ceasul." Apoi a spus: "Duhule rău, ieși afară din ea!"

El știa cum să-L aștepte pe Domnul. De aceea, așa de mulți oameni în ziua de azi aduc batjocură asupra Cuvântului. Ei pleacă cu o ambiție. Câte treziri au fost lăsate la o parte pentru lucruri ca acesta, pentru că evanghelistul nu așteaptă să vadă ce are Domnul de spus? Unii dintre ei spun: "Veniți aici" și ei merg imediat, pentru că asociația spune: "Du-te", deși Duhul Sfânt spune ceva diferit. Totuși, ambiția omului de a deveni prezbiter într-o filială sau altceva, ceva de vază - episcop sau ceva - l-a împins: "Tu trebuie să te duci" și el știe mai bine. Duhul Sfânt spune: "Du-te acolo." Dar omul este legat de organizația lui. El este

prizonierul organizației! Dar, dacă este legat de Hristos, el va fi călăuzit de Duhul Sfânt! El este legat, este prizonier. Nu contează ce-i spune altcineva, pentru el este ca alama sunătoare și chimvalul zângănitor. El aude doar vocea lui Dumnezeu și vorbește doar când Duhul Sfânt îi vorbește. Omul nu spune nimic de la sine.

Cineva spune: "O, frate Jones sau frate Roberts..." sau unuia dintre acești mari oameni de astăzi ai țării ca Tommy Hicks sau Oral Roberts sau fratele Tommy Osborn, unul dintre marii evangheliști. Dacă cineva ar spune: "Vino aici, Tommy. Tu ești un mare om al lui Dumnezeu" sau "Oral, am un unchi care zace acolo legat și bolnav. Vreau să te rog să vii și eu cred că tu ai credința să-l vindeci."

Și poate Duhul Sfânt i-ar spune: "Nu acum" dar totuși, pentru prietenia aceluia om, este legat prin datorie să se ducă la el. Dacă nu o face, va deveni dușmanul aceluia om. Acel om ar spune: "El a fost la acela și la celălalt și le-a vindecat copilul sau băiatul, știu că a făcut-o! Și eu sunt prietenul lui de ani de zile și el nu vrea să vină la mine." Dar dacă este constrâns de Duhul Sfânt să nu se ducă, mai bine nu s-ar duce, nu și dacă este legat de Dumnezeu. El își iubește prietenul, dar preferă să fie călăuzit de Duhul Sfânt într-acolo, pentru că altfel nu poate face prea bine oricum. Eu am experimentat aceasta de atât de multe ori.

Dar Pavel a așteptat ca Duhul Sfânt să-i spună ce să facă. Să aștepți Duhul Sfânt este cel mai bine. El a predicat într-o noapte, a ieșit afară și a văzut un om schilod. Și dintr-odată, Duhul i-a vorbit. Și el a spus: "Eu văd." Cum? în același fel în care a prevăzut că vor fi naufragiați pe o insulă. "Eu văd că tu ai credință să fii vindecat. Ridică-te în picioare! Isus Hristos te-a vindecat." Aici o aveți, el era legat. Ar fi putut să predice o săptămână și să nu se întâmple nimic, dar el a așteptat ca Duhul Sfânt să-l direcționeze. Vedeți, el era legat de acea direcționare.

Acum poate spuneți: "Frate Branham, tu condamni ceea ce ai spus duminică despre faptul că ai așteptat tot acest timp." Dar rețineți, Duhul Sfânt mi-a vorbit acolo pe drum și mi-a spus: "Eu te trimit înapoi printre cei bolnavi și nenorociți." Este supunere față de Duhul Sfânt. Desigur, eu nu m-am dus până nu mi-a spus El s-o fac. Eu așteptam pe "Așa vorbește Domnul". Există o diferență, vedeți.

Da, el a așteptat Cuvântul Domnului. El era presat în duh să facă doar ce-i spunea Domnul. Apoi, a devenit prizonier al lui Isus Hristos. Prieteni, dacă am putea doar să devenim prizonieri!

Știu că este cald, dar aș vrea să mai numesc câteva caractere. Am notat cam 7-8 dintre ele, dar aș vrea să numesc doar unul sau două.

Să luăm caracterul lui Moise. El a fost născut ca eliberator și a știut aceasta. Dar înainte să vorbesc despre Moise, aș vrea să spun că Dumnezeu întotdeauna trebuie să ia prizonier pe orice bărbat care-L va sluji cu adevărat. Un om trebuie să renunțe la orice ambiție are, la tot ceea ce reprezintă el, la tot: viața lui, sufletul lui, trupul lui, voința lui, ambițiile lui și toate celelalte și să devină un prizonier în totalitate dedicat lui Hristos, care este Cuvântul și să-L slujească pe Dumnezeu.

S-ar putea să fiți nevoiți să umblați contrar judecății voastre. Poate credeți că într-o anumită organizație ați putea avea o poziție mai înaltă. Dar unde veți ajunge? Veți fi învinși după o vreme. Așa este până când Dumnezeu face un om doritor să devină prizonierul Lui. Dumnezeu caută prizonieri. Din totdeauna a făcut-o. Puteți căuta asta prin Scriptură. Un om trebuie să fie prizonierul lui Hristos, singur împotriva a tot ce-i poate sta în cale. Deci voi nu puteți fi conectați decât cu Hristos, nici măcar cu tatăl, mama, fratele vostru, sora voastră, soțul vostru, soția voastră, cu nimeni. Voi sunteți conectați cu Hristos și numai cu El. Atunci Dumnezeu vă poate folosi. Până atunci, însă, El nu vă poate folosi.

Când plec undeva, uneori vorbesc aspru cu oamenii. Eu încerc să vă fac să tăiați toate pârgurile care vă țin legați de această lume. Voi trebuie să aveți un loc de unde să începeți, cum ar fi să vorbiți împotriva femeilor care-și taie părul și poartă aceste haine imorale, în timp ce susțin că sunt creștine. Voi spuneți: "Acesta este un lucru mic." Voi trebuie să începeți de undeva. Deci, începeți cu ABC-ul, vedeți? **Rupeți-o cu înfățișarea firească și deveniți prizonierul lui Hristos și continuați până când ultimele verigi lumești sunt tăiate.** Atunci, voi sunteți un prizonier. Atunci, voi intrați sub mâna Lui. El vă are în posesie!

Moise a știut că s-a născut ca eliberator. El a știut aceasta. Ați observat ce ambiții a avut Moise? El știa că mama lui era o slujnică. Fără îndoială că atunci când Moise s-a născut, mama lui a zis: "Știi, Moise, când tatăl tău, Amram, și eu ne-am rugat încontinuu, noi am observat (citind Cuvântul) că este timpul să vină un eliberator și ne-am rugat: "Doamne, Dumnezeule, noi vrem să vedem eliberatorul." într-o noapte, Domnul ne-a spus într-o viziune că tu vei fi născut și că tu vei fi eliberatorul. Nouă nu ne-a fost frică de porunca faraonului. Nu ne-a păsătorit de ce zice el, pentru că am știut că tu ai fost născut ca eliberator. Acum,

Moise, noi am știut că nu te-am fi putut crește cum trebuie" - amintiți-vă, ei fuseseră în Egipt de 400 de ani -"și am vrut să-ți dăm lucrurile necesare, educația corectă. Deci, te-am luat și te-am pus într-un mic cușor și ți-am dat drumul pe Nil. M-am dus pe curentul care lua cușorul printre trestii și papură și l-am adus câteva mile mai jos și l-am direcționat spre palatul faraonului, unde fiica faraonului făcea baie. Știam că vei avea nevoie de o femeie să te crească" (atunci nu aveau biberoane și le trebuia o doică) "și am trimis-o pe Maria acolo, și ea a stat și a zis: "Știu eu unde să gădesc o doică" și a venit și m-a adus. Și Moise (ușile erau închise), iubitul, tu ai 16 ani și vei deveni fiul faraonului. Și într-o bună zi vei fi eliberatorul care va scoate poporul de aici."

Ambițiile lui Moise au început să crească. "Voi studia, mamă. Voi studia tot ce pot! Știi ce voi face? Voi studia din greu ca să devin militar și voi ști cum să scot acești oameni de aici. Voi fi un mare general, episcop, voi ști cum se face și-i voi scoate afară. Îmi voi lua doctoratul. O voi face!"

Ca și părintele Chiniqui (dacă ați citit cartea lui)! El voia să elibereze toți protestanții și, până la urmă, el a devenit protestant. Deci, cu ani în urmă, acest mare preot, Părintele Chiniqui - ar trebui să-i citești cartea, "Cincizeci de ani în Biserica Romei" de Charles Chiniqui. Ei îl numesc părinte, dar, de fapt, el era fratele Chiniqui. Pe nici un om nu-l numim părinte așa. El a citit Biblia ca să se ducă și să-i contrazică pe protestanți și religia lor. Dar el a pierdut. Probabil s-a dus să citească Biblia și Duhul Sfânt l-a umplut și a devenit unul dintre protestanți.

Remarcați, Moise a primit educația pentru că era așa de deștept, de intelectual, de rafinat, încât nu era nimeni ca el. El putea chiar să-i învețe pe egipteni, pe psihologii lor. El putea să-i învețe pe generali ce era puterea militară. El era un om însemnat și oamenii se temeau de el din cauza însemnătății lui.

O, așa un învățat! El era arhiepiscop sau poate chiar ca un papă. El era un om mare și puternic. El știa că s-a născut ca să facă asta și a fost educat cu mare ambiție ca să o facă.

Ca și astăzi! Eu nu spun că oamenii ar trebui să se educe în școlile acestea. Eu nu spun asta. Aici, în vest, vor construi o școală de teologie de 150 de milioane de dolari. Vedeti, penticostalii - 150 de milioane de dolari pentru o școală! Eu cred că acești bani ar trebui mai degrabă cheltuiți pe câmpul misiunii. Și ce fac ei când ies de acolo? Ce sunt ei? O grămadă de "Rickies", chiar așa. Așa ies ei de acolo. Asta este tot ce am avut de la ei și se continuă aceeași linie.

Găsim același lucru la Moise și la educația lui. Și azi, cu toată educația, fabricând episcopi cu mari ambiții, ce facem noi, de fapt? Ambițiile noastre devin așa cum au fost ale lui Moise. Vedeți? Dumnezeu, înainte să aibă omul în mâna Lui, a trebuit să-l curețe de toate ambițiile lui și de toată educația lui.

El s-a dus până la urmă și a eliberat poporul. A omorât un egiptean și când a făcut-o, a descoperit că a greșit. El n-ar fi avut voie să facă asta. Nu aceasta era calea. Dumnezeu trebuia să-l scoată în sălbăticie, în deșert, într-un loc pustiu.

Observați, uneori este ciudat ce li se întâmplă acestor oameni pentru care Dumnezeu are un mesaj. El îi duce într-un loc pustiu. El l-a dus pe Pavel în pustiu ca să-l învețe, să-i spună despre marea lui slujbă. "Du-te în deșert. Du-te într-un anumit deșert." Și a stat acolo până ca Dumnezeu i-a arătat ce să facă.

În timpul lui Moise, El l-a luat în deșert. L-a ținut acolo timp de 40 de ani și l-a dezbrăcat de toată teologia și de toate ambițiile lui. O, ce timp pentru el, să fie capabil să se uite înapoi și să-și vadă eșecul! Și noi, în seara aceasta ar trebui să facem același lucru când ne vedem ambițiile!

Priviți la campaniile de vindecare și vedeți dacă Dumnezeu a făcut ceva acum câțiva ani, începând cu a reda sănătatea bolnavilor și altele. Toți, toate organizațiile, pentru că nu a venit la nici o organizație, au trebuit să-și facă rost de un vindecător.

Și noi ce-am făcut? Să privim un moment. Am făcut același lucru pe care l-a făcut și Moise. Am ieșit și am încercat din greu să fabricăm, să producem un miracol ("Am mirosit o boală", "Am ulei pe mâna mea"). Și cu ce ne-am ales? Unii dintre oamenii care s-au străduit atât de mult au devenit bețivi și s-au îmbolnăvit de nervi. Și li s-a sucit mintea să facă alte organizații și alte lucruri noi!

Vedeți ce am făcut, am înjunghiat un egiptean. Aceasta este corect. Și ne-am străduit din rășputeri, am suferit, am muncit nopți întregi în adunări de rugăciune până ce ne-am pierdut vocea și am încercat să producem ceva, dar a fost un eșec total. **Trebuie să ne întoarcem în deșert.** Așa este.

Pentru ce toate acele întâlniri și eforturi? De ce să nu renunțăm pur și simplu? Asta ar trebui să faceți. Duceți-vă înapoi și renunțați. Noi am făcut același lucru pe care l-au făcut și ei, același lucru pe care l-a făcut și Moise. Nu a ajutat deloc. După 40 de ani s-a descoperit ca fiind prizonierul Cuvântului lui Dumnezeu. Ce încercăm noi să facem atunci când a ieșit marea binecuvântare și manifestarea acelor mari lucruri

despre care Dumnezeu ne-a vorbit și anume că trebuie să ne năștem din nou, despre cum să primim Duhul Sfânt despre botezul în Numele lui Isus Hristos și toate celelalte lucruri? Vedeți, oamenii, în loc să rămână în concordanță cu Cuvântul, legați de El, ce-au făcut ei? Ei au început propriile teorii denominaționale, care deja dăduseră greș și au încercat să fabrice ceva asemănător cu adevărul.

Mai bine m-aș opri aici. Sunt sigur că sunteți destul de înțelepți să știți la ce mă refer. Gândiți-vă la ce s-a făcut! Gândiți-vă! Ce avem decât o națiune plină de oameni organizați care neagă Scripturile lui Dumnezeu, care numesc Viața Duhului Sfânt o telepatie mintală, care refuză să primească în biserica lor pe oamenii cu adevărat credincioși. Și nu ți-ar permite să menționezi nici un cuvânt despre sămânța șarpelui, siguranța veșnică și toate acele lucruri pe care Duhul Sfânt le-a descoperit și le-a adevărat ca fiind Cuvântul.

Am făcut provocare după provocare ca să vină și să dovedească că este un lucru greșit. Ce au făcut ei? Același lucru pe care l-au făcut și cu Luther.

Moise a spintecat un egiptean. Ce a fost? Poate că a obligat pe un om să nu mai fure sau să-i fie fidel soției, dar în ce l-ați transformat voi? Într-un membru al bisericii. "Vino și alătură-te grupului nostru."

Vedeți, acel om mort, împușcat era singurul succes pe care-l avusese Moise în 40 de ani de educație - un egiptean împușcat, care zăcea acolo putrezit și mort. Cam așa este și în seara aceasta. Singurul lucru la care ne putem referi în această așa-numită trezire este trupul împușcat al membrilor bisericii care nu știu mai mult despre Dumnezeu decât știe un hotentot despre o noapte egipteană. Așa este. Dacă un om le-ar spune despre Cuvântul lui Dumnezeu, ei zic: "Nu cred asta. Nu-mi pasă de ce spun alții, eu nu cred asta." Este un lucru îngrozitor care a ieșit la iveală după toată truda și cazna, după tot ce am experimentat.

Poate am putea să ne referim la o școală însemnată, dar este MOARTĂ! Putem să ne referim la o organizație, dar este MOARTĂ! Este împușcată! Este ca un porc care se întoarce în noroi sau ca un câine care se întoarce la ce a vomitat, dacă noi ne întoarcem de unde am pornit! Un egiptean mort! Fără îndoială că cineva a zis: "Moise, nu mai ai tu nici un sentiment pentru popor? Tu ai fost chemat pentru aceasta!" (Cineva care-l cunoștea pe Moise și faptul că avea această chemare.) "Ți-ai pierdut tu sentimentele pentru poporul tău?" "Nu, domnule." "Atunci, de ce nu faci asta? De ce nu încerci? De ce nu ieși împreună cu toți ceilalți?" Moise a ieșit să se dezbrace de învățătura lumească până ce a avut

experiența cu rugul aprins care a vorbit Cuvântul. "Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam, Isaac și Iacov; și Eu îmi aduc aminte de făgăduința Mea; și am venit să-i eliberez; și Eu te trimit pe tine s-o faci."

Asta a fost! El a văzut Cuvântul, nu ambiția sau dorințele poporului. Apoi ce a devenit el? El nu a mai vrut să dea fața cu egiptenii. El nu mai vroia, dar devenise un prizonier. Amin. Toți acești ani de alergare și de dezbrăcare spirituală; dar apoi a devenit prizonier la rugul aprins! Puternicul Moise cu tot intelectul său! Biblia spune că Moise a fost un om puternic în cuvinte și în fapte în Egipt.

Dar fiți atenți ce a făcut puternicul teolog în prezența rugului aprins! El și-a confirmat doar neputința. Când a văzut scopul clar al lui Dumnezeu, și-a confirmat neputința de a duce la capăt sarcina. Totuși, el învățase toată teologia pe care i-o predaseră în Egipt, învățase la cele mai bune școli. Totuși, ce a putut face el când Stâlpul de Foc stătea deasupra rugului? El a spus: "Eu nu pot nici măcar să vorbesc. Doamne, cine sunt eu ca să mă duc?" "Scoate-ți încălțămintele din picioare, Moise. Eu vreau să-ți vorbesc. Coboară-te, scoate-ți încălțămintele. Aruncă-te la pământ, vreau să-ți vorbesc."

El nu putea nici măcar să vorbească. În final, el a devenit un prizonier, un prooroc ales, ca și Pavel care a fost ales. Moise a fost ales ca eliberator ; și, în cele din urmă, Dumnezeu și-a avut slujitorul ales ca prizonier al Lui. O, Doamne! El nu se mai putea mișca decât în direcția în care-l mișca Cuvântul lui Dumnezeu.

"Cine să spun că m-a trimis?"

"Eu Sunt."

"Cum voi face?"

"Eu voi fi cu tine."

"Da, Doamne, fie așa cum ai spus. Iată-mă."

O, Doamne! El este un prizonier. El merge împotriva judecății proprii. El a fost învățat să comande o armată - "Arma la umăr! Întoarceți-vă cu fața!" El a fost învățat să conducă carele de război.

"Soldat, înainte! Încarcă!" Așa credea el că va scoate poporul. Aceasta fusese educația lui. Dar el a spus: "Ce voi folosi?" Dumnezeu a spus: "Ce ai în mână?" "Un toiag."

Dumnezeu face uneori lucruri ciudate pentru mintea omenească. Acolo era Moise cu un toiag în mână, cu barba atârând, de 80 de ani, cu soția pe un catâr, cu copilul stând pe șoldul ei, cu mâinile lui fleșcăite, slăbănogite, atârând, ținându-se de un toiag, ridicându-și capul, pentru că-l avea pe "Așa vorbește Domnul". În sfârșit, el devenise ancorat! El

era un prizonier. "Eu mă mișc numai când Cuvântul mă mișcă. Eu vorbesc numai când vorbește Cuvântul."

"Unde mergem?"

"Am o însărcinare să stau înaintea faraonului și să-i arăt cu acest toiag că Dumnezeu m-a trimis."

"Ce vei face după aceea?"

"El se va îngriji ce vom face după aceasta."

Aici o aveți. Aveți un singur lucru de făcut. În primul rând, predați-vă! Deveniți un prizonier! Nu vă gândiți la voi sau la altceva. Deveniți prizonier!

Moise a devenit un prizonier. El a mărturisit că nu putea nici măcar să vorbească. În cele din urmă, Dumnezeu l-a luat în mâinile Lui, acolo unde Moise putea mișca doar unde îl mișca Dumnezeu. El știa că este Cuvântul. Atunci când s-a supus Cuvântului, și Duhul Sfânt era acolo, Dumnezeu l-a legat pe Moise de voia Lui.

Același lucru l-a făcut El și cu Pavel, nu-i așa? El l-a legat pe Pavel, micuțul evreu sarcastic, cu nasul strâmb - Pavel cu toate diplomele și doctoratele lui scrise cu majuscule înaintea numelui său. Dar El a spus: "îi voi arăta ce va suferi pentru Numele Meu." Și cum stătea Pavel acolo și vedea Cuvântul și, văzând că acel Cuvânt era Isus, și-a ridicat mâinile și a devenit legat de El! Dragostea lui Dumnezeu l-a legat de Cuvânt. El urma să poarte Numele Lui la neamuri. Acolo s-a dus el.

"Moise, Eu sunt Dumnezeul părinților tăi, Eu Sunt Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov. Eu îmi aduc aminte de făgăduința Mea și timpul pentru această făgăduință se apropie. Și Eu văd suferința poporului Meu! Eu îmi amintesc de făgăduința Mea! Eu trebuie să vin ca să te leg, să te înham." Știți ce spune Cuvântul. "Eu te-am trimis să te duci acolo, te-am legat cu putere ca să te duci și să-Mi eliberezi poporul. Ia toiagul în mâna ta ca martor, pentru că ai văzut o minune făcută de el." (ca David cu praștia)

El s-a înhămat și s-a dus. În cele din urmă, Dumnezeu a avut un om care-I era supus și nu putea mișca până nu-l mișca Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă ar face oamenii aceasta în ziua de azi!

Apoi a devenit prizonierul Lui, prizonierul dragostei, înjugat prin legătura dragostei cu Dumnezeu, la fel ca Pavel. Ambii oameni au fost educați în același fel. Moise a fost învățat să elibereze pe copiii lui Israel prin putere militară. Pavel a fost educat să-i scoată din mâinile romanilor și să-i elibereze prin marea forță ecleziastică din lumea de atunci. Însemnate școli teologice au ieșit de sub mâna lui Gamaliel. Și Moise și

Pavel au fost în deșert și s-au întors oameni complet diferiți. Ambii au văzut Stâlpul de Foc, ambii au fost prooroci! Ambii au fost prooroci și li s-a vorbit din Stâlpul de Foc despre mântuire, eliberare. Ei erau acolo, umblaseră prin deșert, își părăsiseră casele și au plecat în deșert ca să descopere ceva, și-au părăsit poporul și tot pentru a afla voia lui Dumnezeu.

Ei erau educați într-un anumit mod, dar Dumnezeu i-a schimbat complet. Și ei au devenit prizonieri totali. Ei nu mai acționau în felul în care ar fi vrut să acționeze. El este același ieri, azi și în veci.

Mai aveți 10 minute? Voi trece la un alt caracter, foarte repede. Văd unul înaintea mea, acum. Numele lui este Iosif. El a fost fiul ales. El a fost un tip desăvârșit pentru Isus Hristos. El a fost născut ca prooroc. El și era un prooroc. El avusese viziuni când era mic și a avut o viziune în care el stătea pe un tron și frații lui i se închinau.

Dar, priviți! El a simțit că era o persoană importantă. Dar ce a avut Dumnezeu de făcut? El a făcut același lucru pe care îl făcuse și celorlalți, pentru că Moise, Pavel și Iosif erau eliberatori. Iosif și-a salvat poporul de la foamete. Ce a avut Dumnezeu de făcut cu El? Să-l pună în închisoare! Da, direct în închisoare.

Amintiți-vă că era vândut de frații lui unui egiptean care l-a vândut la Potifar și Potifar i-a dat puțină libertate. Și acest lucru i-a fost luat foarte repede. Și el stătea în închisoare plângând. Dumnezeu trebuia să-l dezbrace.

Acum, luați seama! În tot timpul acela petrecut în închisoare, el și-a amintit de viziunea care spunea că el va sta pe tron și frații lui i se vor închina; pentru că el știa că acest dar venea de la Dumnezeu, el știa că trebuia să se întâmple.

Dacă am putea reține aceasta: conform Cuvântului lui Dumnezeu, în aceste zile de pe urmă, El va avea o Biserică, El va avea poporul Lui; și lucrurile pe care le-a făgăduit, El le va duce la îndeplinire. El a spus că o va face și noi trăim în timpul împlinirii Cuvântului! El încearcă să ne facă prizonieri acum, întemnițați împreună cu El.

Vă mai amintiți de vechiul cântec pe care-l cântam noi "și sunt întemnițat cu Dumnezeu; eu vreau să fiu întemnițat cu Dumnezeu" și nimic altceva! Voi puteți să vă mișcați doar când Dumnezeu vă spune să vă mișcați. Voi puteți face doar ceea ce Dumnezeu vă spune să faceți. Atunci voi sunteți întemnițați împreună cu Dumnezeu.

Rețineți, el se gândea că avusese un eșec total. Din tot ceea ce știa și înțelegea, el avusese un eșec total. Lucrurile nu mergeau cum trebuia. El era pus într-o situație unde nimeni nu-l asculta - era prizonier. Era pus într-o situație unde necredincioșii nu ar fi crezut. Înțelegeți ce vreau să spun? Slujba lui nu avea efect, oamenii își întorceau capul de la el. Ei nu-i acordau atenție celui din închisoare. Atunci, la ce era bună acea slujbă? El ar fi putut striga printre barele închisorii și ar fi putut predica, dar oamenii nu i-ar fi acordat atenție, vedeți? Dar el devenise un prizonier. Dumnezeu l-a luat prizonier până când roțile au început să meargă bine.

Observați, Iosif a avut un eșec. În cele din urmă, Dumnezeu a venit la el în închisoare. În ceea ce-l privește pe Pavel, ca și pe ceilalți, El a venit la ei și a folosit darul pe care li-l dăduse, ca să poată ieși de acolo. El l-a scos pe Iosif din închisoare. De îndată ce a fost scos de acolo, i-a fost dată putere de la faraon. El a fost schimbat. El a stat la dreapta celui căruia ar fi trebuit să i se supună. El a fost adus din închisoare și i-a fost dată putere, așa încât orice zicea se întâmpla. Amin.

Orice prizonier care-și aduce aminte că a fost născut pentru un scop - a fost născut să stea lângă un rege și toți ceilalți urmau să i se închine. Viziunea lui îi spusese astfel. Amin! Dar înainte ca viziunea să poată fi în întregime îndeplinită, el trebuia să fie întemnițat. Amin! Doar apoi a devenit conducător în momentul în care era un prizonier al Cuvântului, așa încât putea spune doar ceea ce-i punea Dumnezeu în gură (numai atunci Dumnezeu a lucrat prin el).

Remarcați, Moise avea puterea să închidă închisoarea faraonului după propria-i dorință. Dacă spui acestui munte: "Ridică-te și aruncă-te în mare..." El a avut puterea să închidă închisoarea lui faraon, indiferent cine i s-ar fi opus - diaconi, prezbiteri sau orice alți reprezentanți de stat! El a spus: "Te voi lega". Așa s-a întâmplat. El ar fi putut s-o facă după propriul lui cuvânt și după propria-i plăcere. Amin! Glorie lui Dumnezeu!

Mai am doar 3 minute. Eu vreau să mă țin de cuvânt. Noi am aflat că el a devenit prizonierul lui Dumnezeu, din prizonier al lumii cum fusese; pentru Pavel a fost la fel și pentru Moise. Din prizonieri ai propriei lor gândiri, au devenit prizonieri ai lui Dumnezeu. Și când ei au venit din deșert, aveau puterea lui Dumnezeu.

Așa a fost când Saul a devenit Pavel, la fel când gândirea personală a lui Moise a fost predată și dezbrăcată, el a devenit prizonierul Cuvântului lui Hristos și se putea mișca doar încotro zicea Hristos. El a prețuit ocară lui Hristos mai presus decât comorile Egiptului, deci a devenit un prizonier al Lui, ca și Pavel.

Rețineți, toți 3 au fost prooroci. Ei au trebuit să fie dezbrăcați de propria lor gândire ca să devină prizonieri ai voii și ai căii lui Dumnezeu. Voi țineți minte că el a avut puterea să lege și să dezlege prin cuvântul său. El a putut spune: "Te eliberez în numele faraonului!" Amin! Faraonul 1-a făcut pe Iosif fiul său. Hristos îi face pe prizonierii lui, în dragoste, frații Săi; și El le dă putere la fel cum El a avut-o. Ioan 14:12: "Adevărat, adevărat vă spun că, cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea."

Prizonierul dragostei lui Hristos este împuternicit de regele lui, care este Hristos. "Adevărat vă spun că dacă veți zice muntelui acestuia: "Ridică-te și aruncă-te în mare" și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut"; "Dacă voi rămâneți în Mine și Cuvântul Meu în voi..." (dacă sunteți legați de Hristos, pentru că El este Cuvântul); "La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu"... "Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi..." "același ieri, azi și în veci" "Dacă voi rămâneți în Mine...(nu aici și acolo) ...rămâneți în Mine și Cuvântul Meu în voi, cereți ce vreți" (sau spuneți ce vreți) " și vi se va da". El are puterea.

Remarcați, înainte de a ieși, el a trebuit scos afară și "ras". Câteva lucruri au trebuit "rase" înainte ca el să se poată întâlni cu regele lui.

O, Dumnezeu uneori își scoate poporul afară astfel și scoate câteva lucruri din propria lor voință. El le arată că ei nu pot face ceea ce vor ei. Știți ce vreau să spun. Ei nu mai sunt liberi să facă ce vor. înainte de a poseda puterea deplină și de a fi robii dragostei lui Hristos, trebuie să le fie luate lucrurile personale și apoi ei pot fi prezentați. Uneori, El îi duce în deșert pentru a-i dezbrăca și apoi îi aduce înapoi pe cei unși, pentru a-și îndeplini scopul cu ei. înțelegeți ce vreau să spun? Frate, suntem în timpul de sfârșit.

Rețineți ce a făcut El întotdeauna. El a luat un om și 1-a făcut prizonierul Lui și 1-a dezbrăcat de sine. Slujitorii Lui au trebuit să uite tot ce au știut - educația și tot - pentru a intra în voia lui Dumnezeu și pentru a-L urma. El nu poate urmări să facă și voia proprie și voia lui Dumnezeu. Sunt două lucruri contrare. Nu puteți merge în est și în vest în același timp; nu puteți merge la dreapta și la stânga în același timp; nu puteți face binele și răul în același timp; nu puteți urma pe-un om și pe Dumnezeu în același timp. Nu; ori urmați pe Domnul ori pe un om.

Atunci, dacă-L urmați pe Domnul, voi v-ați supus Lui, ați devenit prizonierii Lui, ai Cuvântului, ai voinței Lui. Indiferent ce zic ceilalți, voi sunteți prizonierii Lui.

Ascultați, suntem în timpul de sfârșit și aș spune-o cu teamă și respect, în timp ce ultimele două minute se scurg. Priviți! **Ceea ce Dumnezeu va face (după părerea mea) și trebuie să facă în zilele din urmă, este să găsească o unealtă pentru seceriș.** El trebuie să găsească o unealtă pentru a secera pământul. Orice fermier, când se duce să recolteze pământul, are o unealtă cu care s-o facă. Desigur. El trebuie să aibă o seceră ascuțită sau altceva: un instrument pentru a recolta grânele. Și recolta este gata, este coaptă.

Doamne, ia-ne în mâinile Tale. Fă-ne slujitori dedicați dragostei Tale. Folosește-ne ca instrumente ca să aducem la îndeplinire cele făgăduite pentru acest pământ păcătos și blestemat în care trăim astăzi, pentru că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.

Pentru mine: Doamne, lasă-mă să fiu un prizonier. Chiar dacă toți frații și prietenii mă părăsesc, eu vreau să fiu un prizonier al lui Isus Hristos și al Cuvântului Lui; vreau să fiu legat de Cuvântul Lui prin Duhul Sfânt, să văd Duhul Sfânt confirmând Cuvântul lui Dumnezeu. Eu vreau să fiu un întemnițat al lui Isus Hristos. Să ne rugăm.

În seara aceasta, eu mă întreb, în timp ce suntem cu capetele plecate, dacă ambiția pe care o avem de a fi cineva, poate ceva egoist, dacă această ambiție n-ar putea fi pusă deoparte. Poate că vreun băiat tânăr ar spune: "Când voi fi mare, voi fi cineva." Eu mă întreb dacă-l simțiți pe Dumnezeu lucrând în viața voastră și spuneți: "Nu, ambițiile mele sunt pierdute. În ultimele zile mi-a vorbit Duhul Sfânt. Eu vreau să mă predau Domnului și să fiu un instrument în mâna Lui în aceste zile din urmă."

Poate vreo tânără are ambiția să fie o mare doamnă sau să câștige un concurs de frumusețe sau să facă o carieră de actriță la Hollywood - mă întreb dacă nu este dispusă să se supună lui Dumnezeu și Cuvântului Lui și să audă glasul lui Dumnezeu în viața ei. Dumnezeu știe cine sunteți.

Mă întreb dacă este un păstor, un slujitor sau un lucrător undeva în biserică. (Vin aici rar; nu cunosc nici o treime din oamenii care stau aici în această seară. Cunosc puțini oameni de aici.) Dar, mă întreb dacă ar fi o persoană care să vrea să zică: "Nu-mi pasă de ce zic ceilalți; eu sunt slujitorul lui Dumnezeu acum. Voi predica Cuvântul Lui indiferent ce s-ar întâmpla. Nu mă interesează dacă organizația din care fac parte mă dă afară, eu tot voi sta de partea Cuvântului. Eu o voi face. Voința mea este voința lui Dumnezeu și voința lui Dumnezeu este voința mea.

Voi fi întemnițatul lui Isus Hristos. Cu harul și cu ajutorul Lui, o voi face. "Gândiți-vă puțin la aceasta în timp ce avem capetele plecate.

Câți dintre voi au dorința aceasta acum? Vă rog să ridicați mâna! Și a mea este ridicată, eu predau totul. Cu capetele plecate, încet, în timp ce ne rugăm, să cântăm: "Eu predau totul/Eu predau totul/Totul Ție, binecuvântatul meu Mântuitor./ Eu predau totul/ Eu mă predau cu totul..." (Chiar credeți asta? Eu vreau să fiu un prizonier. Ia-mă, Doamne, du-mă la casa Olarului în seara aceasta și sparge-mă în bucăți și fă-mă la loc.) "Totul Ție, binecuvântatul meu Mântuitor,/ îți predau totul Ție."

Tată Ceresc, în timp ce cântecul este intonat, m-am gândit că ar fi bine să-l întrerup și să-Ți vorbesc o clipă. În timp ce oamenii se gândesc. - Eu predau totul - Tată, noi s-o facem ca și cum aceasta ar fi ultima șansă pentru noi. Fie ca noi să fim sinceri. Veniți la masa Domnului cu veșmintele spălate, cu sufletele spălate, ca noi să ne predăm; fie ca Dumnezeu să-Și ia Cuvântul și să ne lege împreună cu El, cu Cuvântul Domnului. Fie ca Duhul Sfânt să ne ia prizonieri din seara aceasta înainte, în timp ce auzim jugul legându-se în jurul inimii noastre. Eu Te duc Doamne, la Cuvântul Tău. "Nu gândiți cu gândurile voastre, ci aveți gândurile Mele. Gândiți cu Voința Mea. Eu vă voi conduce."

Doamne, dăruiește aceasta ca pe o trăire fiecăruia dintre noi. Acești tineri stau aici, soț și soție și unii vor deveni soț și soție. Aici sunt și oameni mai în vârstă decât păstorii. Doamne, aici suntem fratele Neville și cu mine și noi ne urcăm pe o scară. Zilele noastre sunt numărate. Pașii noștri sunt făcuți cu mai multă grijă. Nu mai suntem - fizic- cum am fost în tinerețe. Dar, Doamne, noi vedem că viața aceasta trece repede și pașii nimănui nu sunt siguri decât cu Tine care ne iei de mână.

Acum, Doamne, Te rugăm, ia-ne de mână! Ia-ne inimile și voințele în mâna Ta, și fie ca noi să devenim prizonieri în această seară, ai Cuvântului, ai lui Hristos. Fie ca noi să trăim vieți dumnezeiești. Fie ca aceste tinere și acești tineri, băieți și fete, să-și predea viața Domnului. Fie ca ambițiile lor să devină ambiții de a-L sluji pe Isus Hristos; fie ca noi să devenim prizonieri ai harului Său divin și ai voinței Lui. Dăruiește-ne-o, Doamne.

Asta este tot ce știu să fac, Doamne, aceste cuvinte sărace, dar eu cred că Tu le vei pune împreună într-un mod corect. Aici este foarte cald. Și oamenii vor să asculte, dar este cald și mulți trebuie să meargă acasă, pentru că au serviciu devreme. Fie ca acele semințe să cadă în inimile lor - "PRIZONIERI"

Du-te acasă și spune-i soției tale, înainte de a vă ruga în această seară sau după-masă: "Dragă, ce zici de seara aceasta? Am devenit noi cu adevărat prizonieri ai lui Hristos și ai voinței Lui, sau am păstrat vechea noastră voință?"

Fie ca tinerii și tinerele de pretutindeni, în special cei care au auzit mesajul din această seară, să se întrebe același lucru. "Sunt eu doritor să devin un prizonier, renunțând la propria mea viață?" "Cel care va ține la viața lui o va pierde, dar cel care o va pierde pentru Mine, o va găsi."

Tată, noi știm ce înseamnă să devenim prizonierii Tăi, să renunțăm la ambițiile și la dorințele noastre pentru a le găsi pe ale Tale. Atunci vom avea Viața Veșnică. Dăruiește-ne-o, Doamne.

Singurul lucru pe care știu să-l fac este să mă predau în mâinile Tale. Fie ca acest lucru să dea roade și să scoată la iveală instrumente minunate pentru recolta din zilele din urmă, bărbați și femei, băieți și fete predați complet voii lui Dumnezeu și deveniți prizonieri ai lui Isus Hristos și ai dragostei Lui - legați cu cătușele dragostei divine pentru Hristos. O cerem în Numele Tău. (Se repetă corul.)

Să spunem asta încă o dată cu ochii închiși și cu mâinile ridicate. (Se repetă strofa.)

Acum, dacă ne plecăm capetele, înainte de a cânta cântarea "Ia Numele lui Isus cu tine", vă voi întreba despre fratele de aici (eu i-am uitat numele). Sora a depus mărturie despre viziunea întunecată care a venit peste ea și despre vindecare. Rețineți, uitându-mă înapoi, vălul dispăruse. Credința ei a făcut aceasta. Vom termina serviciul divin printr-o rugăciune. O vei face tu, nu-i așa frate? Și cere binecuvântările lui Dumnezeu pentru noi.

CUPRINSUL LITERATURII ÎN LIMBA ROMÂNĂ

WILLIAM BRANHAM Seria

I.

1. Recunoașteți ziua și mesajul ei
2. Trei feluri de credincioși
3. Astăzi s-a împlinit această scriptură
4. Eu am auzit...
5. Statura de om mare în Hristos
6. Pentru ce strigi? Vorbește!
7. El este îngrijorat...
8. Faptele legitimează credința
9. Acuzația
10. Mesagerul timpului de sfârșit

Seria II.

1. Semnul
2. Strigătul disperării
3. D-zeu ascuns și descoperit...
4. Dumnezeu, care este bogat...
5. Restituirea Miresei
6. Lupta cea mare
7. Timpul unirii și semnele
8. Descoperirea lui Dumnezeu
9. Hristos este taina...
10. Voi trebuie să fiți născuți din nou

Seria III.

1. Nu te bizui pe propria înțelepciune
2. Strălucirea lumini roșii
3. Căsătorie și divorț
4. Confirmarea Cuvântului Său
5. Hristos identificat...
6. Rânduiala în Biserică
7. Dumnezeul Atotputernic...

8. Cine este Isus?
9. Sămânța discordiei
10. Filtrul unui om care cugetă

Seria IV.

1. Deosebirea duhului
2. Ce este Duhul Sfânt?
3. Pentru ce a fost dat Duhul Sfânt?
4. Countdown (Numărătoarea inversă)
5. Locul ales de Dumnezeu...
6. Ce să fac cu Isus?
7. Capodopera
8. Edenul lui Satana
9. Respect
10. Dumnezeu este propriul Său interpret

Seria V.

1. Pe aripile unui porumbel...
2. Un tip ciudat
3. Călăuzire
4. Și nu știi
5. Sete
6. Lăsați presiunea afară!
7. Fiți siguri de Dumnezeu
8. Durerile nașterii
9. Israelul și Biserica
10. Viziunea din Patmos

Seria VI.

1. Descoperirea lui Isus Hristos
2. Absolutul
3. Suflete în închisoare
4. Batjocorit din pricina Cuvântului
5. Perseverența
6. A te rușina de El
7. Unul dintr-un milion
8. Daruri potrivite
9. A-L chema pe Isus să acționeze
10. Un bărbat fuge din prezența DOMNULUI

Seria VII

1. Evenimentele în lumina Cuvântului profetic
2. Este viața ta vrednică de Evanghelie?
3. Pavel, întemnițat al lui Hristos